

РЕШЕНИЕ

№ 1448

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11157** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „БАДЕР 2015“ с ЕИК:[ЕИК], чрез адвокат И. И., против Решение от 15.06.2023 г. по НАХД №16461/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 132-ри състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-2100051 от 29.10.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 КТ, като е намален размера на наложената имуществена санкция на 1500 лв.

В касационната жалба се релевират доводи, че решението на СРС е постановено в нарушение на закона, като се излагат аргументи за недоказаност на вмененото на дружеството нарушение по смисъла на чл. 62, ал. 1 КТ. Моли съдът да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да отмени издаденото наказателно постановление.

Ответникът – директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез юрк. С., оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За изясняване на фактите и на обстоятелствата по делото, първоинстанционният съд е събрал като доказателства показанията на свидетелката Г. – инспектор в Дирекция „Инспекция по труда” - С., която е участвала в екипа, констатирал нарушението и е била свидетел при съставянето на АУАН-а, на св. Б. А. и на Х. Бадр, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 24.09.2021 г. в 12:30 ч. служители на Дирекция „Инспекция по труда” — С., сред които и св. Г. — инспектор, извършили проверка в заведение за бързо хранене /дюнержийница/ „Бърза закуска”, находящо се в [населено място], [улица], стопанисвано от „Бадер 2015” ЕООД. На място заварили да работят трима души - сирийци, сред които и св. Х. Бадр - брат на управителя и собственик на „Бадер 2015” ЕООД - Х. Бадр А.. В декларация на арабски език, дадена му от проверяващите, св. Х. Бадр посочил, че работи за Х. Бадр А. от 20.09.2021 г., с работно време - 8 часа, с дневна почивка - 2 часа, почивен ден - неделя; възнаграждение - 800 лева. Между св. Х. Бадр и „Бадер 2015” ЕООД не бил сключен трудов договор.

Въз основа на констатациите от проверката на „Бадер 2015” ЕООД бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-2100051 от 11.10.2021 г., въз основа на който било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че атакуваният акт е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия, без при това да са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, нито противоречие с материалния закон. Посочил е, че от представените по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност, се установява, че към момента на проверката на служителите на Дирекция „Инспекция по труда” - С. Х. Бадр е полагал труд, без за това да е бил надлежно оформен, съобразно изискванията на чл. 62, ал. 1 от КТ, писмен трудов договор.

Решението е правилно.

В настоящия случай отговорността на „БАДЕР 2015“ с ЕИК:[ЕИК] е ангажирана в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ. Според нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, като трудовият договор се сключва в писмена форма. За да е налице нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ е достатъчно работникът да е допуснат до работа, без да е налице трудов договор, сключен в писмена форма между него и съответния работодател. В настоящия случай контролните органи на Дирекция

„Инспекция по труда” - С. са констатирани именно това, че лицето Х. Бадр е приет на работа като работник при установени елементи на трудово правоотношение /работно място, характер на извършваната работа, възнаграждение, почивки/, без да е сключен с него трудов договор в писмена форма.

Касационната инстанция не споделя доводите, развити от касатора, че Х. Бадр не е престира работна сила. В тази връзка, следва най-напред да се посочи, че в попълнената от него декларация по чл. 402 КТ на 24.09.2021 г. по време на извършване на проверката на място в обекта, същият е декларирал, че има сключен трудов договор със санкционираното дружество, с установено работно време, почивни дни и получавано трудово възнаграждение, тоест налице са основните белези, характеризиращи трудов договор при предоставяне на работна сила. Правилно въззивният съд не е кредитирал показанията на Х. Бадр, които противоречат на попълнената и подписана от него декларация и се опровергават от показанията на инспектора от Дирекция „Инспекция по труда“ – С.. Свидетелят е лично ангажиран от даването на подобни показания, с оглед фактичката му обвързаност със санкционираното дружество и в този смисъл същите са форма на защитна теза, целяща най-вероятно препятстване на наложеното в хода на административнонаказателното производство административно наказание на дружеството, собственост на неговия брат. Показанията на св. А. също така правилно не са ценени от СРС, тъй като същите са противоречиви и неясни, поради което не допринасят за разкриване на факти и обстоятелства от значение за делото.

Изцяло се споделя извода на въззивния съд, че в случая е налице полагане на труд от страна на Х. Бадр в полза на касатора на датата 24.09.2021 г., тъй като лицето е извършвало определена работа, респ. между страните е възникнало трудово правоотношение, което не е било уредено с писмен трудов договор, подписан от двете страни, съгласно изискванията на чл. 61, ал. 1, във вр. с чл. 62, ал. 1 КТ. Именно на посочената дата дружеството, в качеството си на работодател, е допуснало до работа това лице, без преди това да сключи писмен трудов договор с него. Предоставянето на работна сила се потвърждава изцяло от съдържанието на попълнената на 24.09.2021 г. декларация по чл. 402 КТ, както и от свидетелските показания на инспектора от ДИТ-С.. Ирелевантно е обстоятелството, че Х. Бадр имал собствена дюнерджийница, тъй като в хода на проверката същият е установен да извършва трудова дейност в проверявания обект. Следва да се отбележи, че изискването за сключване на трудов договор не е законодателна репресия, а форма на правна защита на работника при възникнали трудови злоупотреки и професионални болести, при упражняване на гарантираното му от закона право на отпуск, включително и временна нетрудоспособност. Това законово изискване пази и работодателя като се избягва извършването на административни и данъчни нарушения, на нарушения на осигурителното право, въвежда се задължително застраховане за безопасни условия на труда и едновременно с това при един бъдещ процес, работодателят ще може да претендира съпричиняване или неспазване на изискванията за безопасност и здраве на труда.

Според кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл.414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева. Наложенията на касатора имуществена санкция в минималния предвиден размер, правилно е определена от СРС като законосъобразна и съответна

на тежестта на нарушението. Правилно от страна на районния съд е прието, че установеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН или 415в от КТ /в този смисъл е и Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. по тълк. дело № 7/2010 г. на Върховния административен съд/.

По изложените съображения съдът приема, че решението на СРС е правилно и при постановяването му не са допуснати нарушения, представляващи касационни основания за неговата отмяна. Въз основа изяснена фактическа и правна обстановка, при съобразяване с релевираните в спора факти и обсъждане на доводите на страните, въззивният съд е издал правилно решение, съобразено с приложимия материален закон, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода от спора, основателно е искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” - С. възнаграждение в определен от съда размер от 100 лв.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.06.2023 г. по НАХД №16461/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 132-ри състав.

ОСЪЖДА „БАДЕР 2015“ с ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Дирекция „Инспекция по труда” сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.